

KERSTOVERDENKING: JEZUS WERD GEBOREN OP GODS TIJD

HJM Sales

“En het geschiedde, als zij daar waren, dat de dagen vervuld werden, dat zij baren zoude.”
(Luk. 2:6)

Geliefde broeders en zusters, uit de bovenstaande tekst leiden we doorgaans af, dat nádat de zwangerschap van Maria geheel was voltooid, Jezus werd geboren. Want over Hem gaat het hier! Maar zouden we het ook zó mogen verstaan, dat Jezus werd geboren op Gods tijd? Niet eerder, niet later, maar precies op het juiste tijdstip, dat God Zelf had bepaald? Gal. 4:4 – *“Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet;”*

Jezus werd precies op Gods tijd geboren. Het volk Israël was volkomen en totaal in diepe geestelijke duisternis gehuld. Om maar niet te spreken over de heidenvolkeren. Maar toen werd eindelijk Jezus, Gods eniggeboren Zoon, de Redder der mensheid geboren. Vierhonderd lange jaren was er geen enkele geestelijke openbaring meer in Israël geweest. Geen enkele profeet was er meer tijdens die vierhonderd jaren geboren. Geloof u mij, broeders en zusters, als Gods Woord zó lang gesloten is, dan is de geestelijke duisternis pik- en pikzwart geworden. Dan zijn veel mensen inmiddels verdord en ver van God afgedwaald en zijn de zonden torenhoog opgestapeld. Sommigen zullen best nog wel religieus zijn, maar hun religie heeft dan nog maar weinig kenmerken van een levend geloof in de Eeuwige God.

Maar prijst God, Jesaja had reeds honderden jaren dáárvoor geprofeteerd, dat er ook een einde aan de duisternis zou komen. Jes. 9:1 – *“Het volk, dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien; degenen, die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen.”* En in vers 5 profeteerde Jesaja: *“Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst;”*

Prijst God! Nú was de geestelijke duisternis ten einde en de tijd gekomen, dat het hemelse Licht zou gaan schijnen. Nú zou de Zaligmaker der wereld geboren worden. Nú was Maria's zwangerschap voltooid, nú zou Jezus geboren gaan worden. Nú was Gods tijd aangebroken en zou de heerschappij van zonde en dood worden verdreven. Nú waren de dagen van wachten en geestelijke malaise vervuld. Hallelujah! Hoé geweldig zijn in dit kader daarom de woorden van de oude Simeon, die acht dagen na Jezus' geboorte zijn Redder in de tempel te Jeruzalem mocht ontmoeten. Luk. 2:25-28 – *“En ziet, er was een mens te Jeruzalem, wiens naam was Simeon; en deze mens was rechtvaardig en godvrezende; verwachtende de vertroosting Israëls, en de Heilige Geest was op hem. En hem was een Goddelijke openbaring gedaan door den Heiligen Geest, dat hij den dood niet zien zoude, eer hij den Christus des Heeren zou zien. En hij kwam door den Geest in den tempel. En als de ouders het Kindeken Jezus inbrachten, om naar de gewoonte der wet met Hem te doen; Zo nam hij Hetzelve in zijn armen, en loofde God,.....:”* Simeons woorden zijn zo wondervol, omdat ze bewijzen, dat God een einde had gemaakt aan de geestelijke duisternis! Luk. 2:29-32 – *“Nu laat Gij, Heere! Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw woord; Want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien, Die Gij bereid hebt voor het aangezicht van al de volken: Een Licht tot verlichting der heidenen, en tot heerlijkheid van Uw volk Israel.”*

Is dit niet heerlijk, broeders en zusters? De duisternis was voorbij en niet alleen voor Israël, maar ook voor de heidenvolkeren. God had Zijn Zoon, de Redder, gezonden om niet alleen het volk van Israël te redden, maar ook ons. Ook wij, heidenen, mogen Gods heerlijke Licht aanschouwen en Jezus aannemen. Dan worden wij vergeven, verlost en gered. Hallelujah! God had de wereld een Redder beloofd en die Redder kwam op de door Hem bepaalde tijd. Hij komt Zijn beloften na, maar op Zijn tijd. Hij is goed. 2 Cor. 1:20 – *“Want zovele beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in Hem amen, Gode tot heerlijkheid door ons.”*

Maar God zal altijd Zijn handelen van te voren aan Zijn knechten openbaren.
 Amos 3:7 – *“Gewisselijk, de Heere HEERE zal geen ding doen, tenzij Hij Zijn verborgenheid aan Zijn knechten, de profeten, geopenbaard hebbe.”*

God had Zijn raadsplan aan de oude Simeon geopenbaard en aan de oude weduwe Anna (Luk. 2:36-38), maar ook aan vier andere personen. Uiteraard had God het geopenbaard aan Jezus' moeder (Luk. 1:31-33) en aan vader Jozef (Matt. 1:20-23). Maar ook aan naaste familie van hen, namelijk aan de priester Zacharias en zijn echtgenote Elizabet, die op bovennatuurlijke wijze op hun oude leeftijd nog een zoon, Johannes (de Doper), mochten verwelkomen (Luk. 1:13-17; 41-45; 67-79).

Het is verbazingwekkend, dat we in de namen van de personen, die het meest direkt bij de geboorte van Gods Zoon waren betrokken, mogen ontdekken dat God Zich Zijn belofte om een Redder te zenden had herinnerd en dat het nú de tijd was om Zijn belofte na te komen. God doet altijd wat Hij heeft beloofd. Welke personen bedoel ik hier? In volgorde van behandeling Zacharias, Elizabet, Johannes, Maria, natuurlijk Jezus én Jozef.

Zacharias en Elizabet waren échte kinderen Gods. Dat kan ook niet anders, gezien het wonder en de taak die God voor hen in petto had, namelijk het op bovennatuurlijke wijze ter wereld brengen en het daarna in de vrede des Heren opvoeden van hun zoontje Johannes, die de Wegbereider van Jezus, de Messias, zou worden. De bijbel zegt: *“En zij waren beiden rechtvaardig voor God, wandelende in al de geboden en rechten des Heeren, onberispelijk. En zij hadden geen kind, omdat Elizabet onvruchtbaar was, en zij beiden verre op hun dagen gekomen waren.”* (Luk. 1:6-7). Beiden waren oude mensen, maar ze hadden geen kinderen gekregen. Elizabet was onvruchtbaar en menstrueerde al lang niet meer. Onvruchtbaarheid was in die dagen een grote schande (Luk. 1:25b) en een reden voor veel achterklap: *“Er zal vast een reden voor hun onvruchtbaarheid zijn. Die beiden zullen beslist gezondigd hebben”*. Maar God kijkt naar het hart van de mens. De harten van Zacharias en Elizabet waren vruchtbare harten. Met zulke mensen kan Hij Zijn plan ten uitvoer brengen.

De naam Zacharias (in het Hebreeuws *“Ze-chariah”* – *hyrkz*) betekent *“God heeft Zich herinnerd, God herinnert Zich”*. De naam Elizabet (in Hebreeuws *“Elisjeevah”* – *ebvyla*) betekent *“God van de eed”*, maar kan ook *“Mijn God is rust”* betekenen. Ik benadrukte het hiervoor reeds. Onze Vader in de hemel herinnert Zich áltijd wat Hij heeft beloofd en komt Zijn beloften ook áltijd na. Want een belofte van Hem is zo goed als een eed. En deze wetenschap geeft diepe rust en vrede in de harten van Zijn kinderen. We kunnen ten allen tijde op Hem vertrouwen.

God had achttienhonderd jaar vóór Christus' geboorte aan Abraham gezworen, dat Hij door Abraham's zaad (zijn nakomelingen) alle volkeren der aarde zou zegenen. Want Abraham had bewezen dat hij God de Vader van harte liefhad door aan Hem zijn zoon Izaak op te offeren als typebeeld van het Offer, dat God Zelf eens zou brengen door Zijn Zoon Jezus op te offeren. Gen. 22:15-18 – *“Toen riep de Engel des HEEREN tot Abraham ten tweeden male van den hemel; En zeide: Ik zweer bij Mijzelven, spreekt de HEERE; daarom dat gij deze zaak gedaan hebt, en uw zoon, uw enige, niet onthouden hebt; Voorzeker zal Ik u grotelijks zegenen, en uw zaad zeer vermenigvuldigen, als de sterren des hemels, en als het zand, dat aan den oever der zee is; en uw zaad zal de poort zijner vijanden erfelijk bezitten. En in uw zaad zullen gezegend worden alle volken der aarde, naardien gij Mijn stem gehoorzaam geweest zijt.”* En het zaad van Abraham is volgens Gal. 3:16 Jezus Christus: *“Nu zo zijn de beloftenissen tot Abraham en zijn zaad gesproken. Hij zegt niet: En den zaden, als van velen; maar als van een: En uw zade; hetwelk is Christus.”*

Zoals reeds opgemerkt, lag het in Gods plan dat het zoontje van Zacharias en Elizabet de Wegbereider van Jezus, de Messias zou worden. Luk. 1:13-17 – *“Maar de engel zeide tot hem: Vrees niet, Zacharias! want uw gebed is verhoord, en uw vrouw Elizabet zal u een zoon baren, en gij zult zijn naam heten Johannes. En u zal blijdschap en verheuging zijn, en velen zullen zich over zijn geboorte verblijden. Want hij zal groot zijn voor den Heere; noch*

wijn, noch sterken drank zal hij drinken, en hij zal met den Heiligen Geest vervuld worden, ook van zijner moeders lijf aan. En hij zal velen der kinderen Israëls bekeren tot den Heere, hun God. En hij zal voor Hem heengaan, in den geest en de kracht van Elias, om te bekeren de harten der vaders tot de kinderen, en de ongehoorzamen tot de voorzichtigheid der rechtvaardigen, om den Heere te bereiden een toegerust volk.”

Met de geboorte van Johannes de Doper kwam de profetie van Jesaja, die ongeveer zevenhonderd jaar voor Christus leefde, geheel tot vervulling. Jes. 40:3 – *“Een stem des roependen in de woestijn: Bereidt den weg des HEEREN, maakt recht in de wildernis een baan voor onzen God!”*

Maar de Geest gebruikte niet alleen Jesaja, maar ook Zacharias. Na Johannes' geboorte bracht Hij hem tot de volgende profetie: *“En gij, kindeken, zult een profeet des Allerhoogsten genaamd worden; want gij zult voor het aangezicht des Heeren heengaan, om Zijn wegen te bereiden; Om Zijn volk kennis der zaligheid te geven, in vergeving hunner zonden, Door de innerlijke bewegingen der barmhartigheid onzes Gods, met welke ons bezocht heeft de Opgang uit de hoogte; Om te verschijnen dengen, die gezeten zijn in duisternis en schaduw des doods; om onze voeten te richten op den weg des vredes.”* (Luk. 1:76-79).

In Luk. 3:2-4 lezen we (inmiddels was het weer enkele tientallen jaren later) het volgende: *“Onder de hogepriesters Annas en Kajafas, geschiedde het woord Gods tot Johannes, den zoon van Zacharias, in de woestijn. En hij kwam in al het omliggende land der Jordaan, predikende den doop der bekering tot vergeving der zonden. Gelijk geschreven is in het boek der woorden van Jesaja, den profeet, zeggende: De stem des roependen in de woestijn: Bereidt den weg des Heeren, maakt Zijn paden recht!”*

Ziet u hoe God werkt, broeders en zusters? Gestaa, maar vast en zeker. Velen hebben de vraag in hun hart waarom het alemaal zo lang moet duren. Maar God werkt met beslistheid en wijsheid aan Zijn raadsplan om zoveel mogelijk mensen te redden van het verderf. Dat kost tijd, want Hij moet alles zodanig in gereedheid brengen, dat de zondige mensen genoeg hebben van hun zondige leven en het Kruisoffer van Jezus Christus vrijwillig aannemen. 2 Petr. 3:8-9 – *“Doch deze ene zaak zij u niet onbekend, geliefden, dat een dag bij den Heere is als duizend jaren, en duizend jaren als een dag. De Heere vertraagt de belofte niet (gelijk enigen dat traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.”*

God was lankmoedig en geduldig met ons, broeders en zusters. Hij is ook geduldig met al die mensen die Jezus nog steeds niet hebben aangenomen. Bedenkt u daarom, dat het God Zelf was, Die bepaalde hoe Zacharias en Elizabet hun zoontje moesten noemen. Namelijk Johannes! En Johannes (in het Hebreeuws “*Jochanan*” – נחנך) betekent, hoe kan het ook anders, *“God gaf genade”*. Johannes zou op Jezus wijzen en Zijn Wegbereider zijn. Jezus is de uiterste belichaming van Gods grote genade voor ieder, die Hem maar wil aannemen. Joh. 3:16-17 – *“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden.”*

Hallelujah! God gaf genade, namelijk Zijn enige Zoon Jezus, en Hij geeft nog steeds genade. Aan ieder die Zijn genade wil aanvaarden. Hij verkoos een eenvoudig meisje genaamd Maria om uit haar de Redder en Zaligmaker geboren te doen worden. Beslist zal zij rechtschapen en eerlijk, vriendelijk, goed en liefhebbend zijn geweest. Anders zou zij zeker niet door God zijn verkoren om de moeder van Zijn Zoon te worden. Luk. 1:30-35 – *“En de engel zeide tot haar: Vrees niet, Maria, want gij hebt genade bij God gevonden. En zie, gij zult bevrucht worden, en een Zoon baren, en zult Zijn naam heten JEZUS. Deze zal groot zijn, en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en God, de Heere, zal Hem den troon van Zijn vader David geven. En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn. En Maria zeide tot den engel: Hoe zal dat wezen, dewijl ik*

geen man bekenne? En de engel, antwoordende, zeide tot haar: De Heilige Geest zal over u komen, en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom ook, dat Heilige, Dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden."

Maria mocht in haar binnenste een goddelijke vrucht, Gods Zoon, ontvangen en zij was als mens, zoals gezegd, zeker een voorbeeld voor een ander. Maar tóch zien we in de betekenis van haar naam weerspiegeld voor wie het Offer van Jezus is bedoeld. Want God wil dat elke verloren zondaar in z'n binnenste óók Zijn Zoon ontvangt. Adam en Eva vielen in zonde, omdat zij opstandig tegen God waren. Zij rebelleerden en deden hun eigen wil (Gen. 3:1-15). Dit feit zien we terug in Maria's naam (in het Hebreeuws "*Mirjam*" – מִרְיָם). Maria betekent "*opstandig*". En als men de wortel van dit woord verder onderzoekt, belandt men bij het woord "*mara*" (מָרָם), dat "*bitter*" betekent. Toeval? Neen, bij God bestaan geen toevalligheden, want Hij heeft alles in Zijn hand. God gaf Zijn genade juist voor de opstandigen.

Maria zou zwanger worden uit de Heilige Geest, Die in haar baarmoeder Gods Zoon zou 'plaatsen'. Daar zou geen man aan te pas komen. En Maria zou op Gods tijd een baby baren. Kerstmis, het Geboortefeest, het heerlijke feest dat we nu vieren, bepaalt ons hierbij. Maar God wilde dat die baby Jezus zou gaan heten. Opnieuw bepaalde Hij de naam. En de Naam van Jezus (in het Hebreeuws "*Jesjoewa*" – יֵשׁוּעַ) betekent "*God is redding, God zal redden, God redt*".

Er is redding voor ieder die Jezus wil aannemen en wil geloven in de kracht van Zijn Offer aan het kruis tot vergeving van al onze zonden. Hallelujah! Jezus is God en God redt middels Zijn Zoon. Het is Gods verlangen dat zoveel mogelijk mensen worden toegevoegd aan het volk, de grote menigte mensen, Gods eigen kinderen, die Hij voor Zichzelf wil verzamelen door de Naam van Jezus (Hand. 15:14-17).

En hiermee zijn we tenslotte aangekomen bij de betekenis van de naam van de aardse vader van Jezus, namelijk bij Jozef. Jozef was de rechtvaardige, bescheiden, lieve man, die zijn vrouw Maria in verband met haar onverwachte zwangerschap beslist niet openbaar te schande wilde maken. Matt. 1:19 – "*Jozef nu, haar man, alzo hij rechtvaardig was, en haar niet wilde openbaarlijk te schande maken, was van wil haar heimelijk te verlaten.*" De naam Jozef (in het Hebreeuws "*Josef*" – יוֹסֵף) betekent "*God heeft toegevoegd, God zal toevoegen*". Ieder die Jezus aanneemt, zal door God worden toegevoegd aan de grote menigte van Zijn kinderen. Joh. 1:12 – "*Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven;*"

Geliefde broeders en zusters, het zal u duidelijk zijn. De ware en diepe betekenis van het Kerstfeest is de geboorte van Jezus in uw en in mijn hart. God herinnerde Zich Zijn belofte, ja, Zijn eed, om ons te redden. Wie zich dat bewust is, zal steeds Zijn rust ervaren. Want God schonk genade en Hij wil dat blijven schenken. Enkel aan de rechtvaardigen? Neen, juist aan de opstandigen en verbitterden van hart, die God zo nodig hebben. Aan hen schenkt God genade door de redding in Jezus, Zijn Zoon. En zij worden Gods kinderen en door Hem toegevoegd aan een groot volk ter ere van Zijn Naam.

Als wij Jezus aannemen, onze zonden tot vergeving aan Hem belijden en Hem voortaan zullen volgen, dan mogen ook wij tot Gods volk behoren en eeuwig leven. Samen met Hem. Moge onze Zaligmaker u en mij rijkelijk zegenen met een heerlijk kerstfeest. Amen.